

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-648/11

**The Queen, κατόπιν αιτήσεως των MA κ.λπ.
κατά
Secretary of State for the Home Department**

[αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]

«Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 — Προσδιορισμός υπεύθυνου κράτους μέλους — Ασυνόδετος ανήλικος — Αιτήσεις ασύλου που κατατέθηκαν διαδοχικώς σε δύο κράτη μέλη — Δεν υπάρχει μέλος της οικογένειας του ανηλίκου στο έδαφος κράτους μέλους — Άρθρο 6, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 343/2003 — Μεταφορά ανηλίκου στο κράτος μέλος στο οποίο κατατέθηκε η πρώτη αίτηση — Συμβατό — Μείζον συμφέρον του παιδιού — Άρθρο 24, παράγραφος 2, του Χάρτη»

Περίληψη — Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 6ης Ιουνίου 2013

1. Προδικαστικά ερωτήματα — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Όρια — Ερωτήματα προδήλως αλυσιτελή, ερωτήματα υποθετικά υποβαλλόμενα εντός πλαισίου αποκλείοντος τη δυνατότητα να δοθεί χρήσιμη απάντηση και ερωτήματα μη έχοντα σχέση με το υποστατό ή το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης — Περιεχόμενο — Λυσιτέλεια των υποβληθέντων ερωτημάτων για τη λύση της ενώπιόν του υποθέσεως — Εμπίπτει

(Άρθρο 267 ΣΛΕΕ)

2. Έλεγχοι στα σύνορα, άσυλο και μετανάστευση — Πολιτική ασύλου — Κριτήρια και μηχανισμοί καθορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως ασύλου — Κανονισμός 343/2003 — Ασυνόδετος ανήλικος — Αιτήσεις ασύλου υποβληθείσες διαδοχικώς σε δύο κράτη μέλη — Συνεκτίμηση του υπέρτατου συμφέροντος του τέκνου — Ευθύνη του κράτους μέλους για τη φυσική παρουσία του ανηλίκου κατά την υποβολή της αιτήσεώς του

(Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άρθρο 24· κανονισμός 343/2003 του Συμβουλίου, άρθρο 6, εδ. 2)

1. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψεις 37-40)

2. Το άρθρο 6, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 343/2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας, έχει την έννοια ότι, υπό περιστάσεις κατά τις οποίες ασυνόδετος ανήλικος του οποίου κανένα μέλος της οικογένειας δεν ευρίσκεται νομίμως στο έδαφος κράτους μέλους υπέβαλε αιτήσεις ασύλου σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη, «υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως ασύλου κράτος» είναι το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται ο εν λόγω ανήλικος μετά την υποβολή σε αυτό αιτήσεως ασύλου.

Συναφώς, στους όρους «το κράτος μέλος [...] στο οποίο ο ανήλικος υπέβαλε την αίτηση ασύλου» της εν λόγω διατάξεως δεν πρέπει να προσδίδεται η έννοια το πρώτο κράτος μέλος όπου ο ανήλικος υπέβαλε την αίτησή του ασύλου. Πάντως, δεδομένου ότι οι ασυνόδευτοι ανήλικοι αποτελούν μια ιδιαιτέρως ευάλωτη κατηγορία προσώπων, επιβάλλεται να μην επιμηκύνεται πέραν του απολύτως αναγκαίου μέτρου η διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους, αλλά να διασφαλίζεται η ταχεία πρόσβασή τους στις διαδικασίες προσδιορισμού του καθεστώτος του πρόσφυγα. Επομένως, μολονότι το συμφέρον του ανηλίκου αναφέρεται ρητώς μόνον στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 6 του εν λόγω κανονισμού, το άρθρο 24, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 51, παράγραφος 1, αυτού, συνεπάγεται ότι σε όλες τις αποφάσεις που λαμβάνουν τα κράτη μέλη βάσει του δεύτερου εδαφίου του εν λόγω άρθρου 6 πρέπει να προσδίδεται πρωταρχική σημασία στο μείζον συμφέρον του παιδιού. Ως εκ τούτου, οι ασυνόδευτοι ανήλικοι που έχουν υποβάλει αίτηση ασύλου σε ένα κράτος μέλος δεν πρέπει καταρχήν να μεταφέρονται σε άλλο κράτος μέλος στο οποίο έχουν υποβάλει την πρώτη αίτηση ασύλου.

(βλ. σκέψεις 53, 55-59, 61, 66 και διατακτ.)